

- În primul rând, domnule Bilal, bun venit în țara noastră, sunt onorat să vă cunosc, pe de-o parte ca pe un confrate în ale scrisului, pe de altă parte ca ziarist și analist politic. Înțeleg că e o vizită privată, dar nu vă aflați pentru prima dată în România. Când ne-ați vizitat ultima oară?

- În 1997, însoțindu-l pe președintele Camerei deputaților.

- În calitate de Secretar general al afacerilor externe al Camerei deputaților din Liban, cum evaluați relațiile româno-libaneze?

- Relațiile sunt foarte bune, cunosc o evoluție continuă și există multe schimburi bilaterale, în mai multe domenii.

- În România se păstrează o impresie excelentă după contactele pe care fostul premier Rafic Hariri le-a avut cu țara noastră.

- Vizita făcută în 1997 de dl. Nabih Berri a reprezentat practic începutul colaborării dintre Liban și România. Eram șeful acelei delegații parlamentare de prietenie româno-libaneză și am dat curs invitației primite oficial din partea Parlamentului României. Am avut atunci întâlniri cu Președintele, Primul-Ministru, ministrul de Externe și cu șeful Senatului, analizând cu fiecare modalitățile prin care pot progresa relațiile dintre cele două țări. Diplomația parlamentară joacă un rol foarte important, poate mai important decât diplomația executivă. După aceea au avut loc vizite reciproce între premierul Hariri și primul-ministru român, ca și vizite ale miniștrilor români în Liban. În ce mă privește, sunt foarte încântat că relațiile dintre țările noastre sunt bune și consider că primul pas în sensul dezvoltării prieteniei a fost făcut de tinerii libanezi care au studiat în România înainte de 1989.

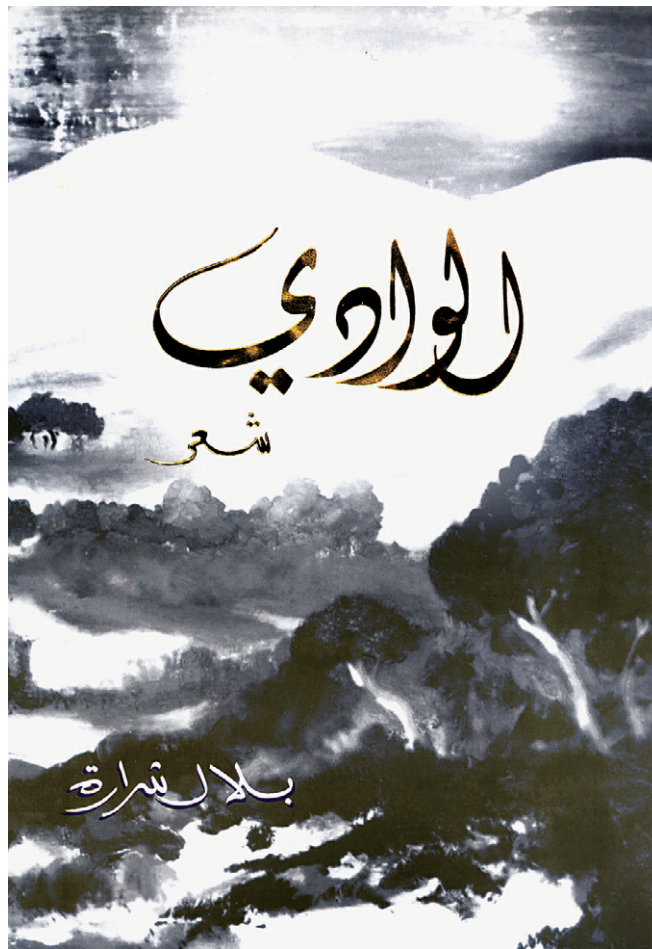
- Aș vrea să vă întreb dacă din 1997 și până acum, în 2010, ați sesizat progrese în acest raporturi bilaterale.

- Da, în acest interval au fost semnate o serie de înțelegeri între cele două țări.

- Ce-ar trebui făcut totuși în continuare ca să dezvoltăm și mai puternic

vechi, ca și o analiză privind progresele înregistrate până acum.

- Există o mulțime de oameni de afaceri libanezi în țara noastră, cum sunt și destui români care fac afaceri în Liban. Cum apreciați evoluțiile în acest plan, mai ales că v-ați întâlnit și cu reprezentanții mediului de afaceri libanez din România?

relațiile, în domeniul afacerilor, cultural, al educației etc.?

- Președintele Parlamentului din Liban a avut programată, anul trecut, o vizită în România dar, din păcate, din motive de sănătate, a fost nevoit să o amâne. Sperăm totuși ca această vizită să aibă loc, pentru a fi semnate înțelegeri cu forul legislativ de la București, în vederea unor schimburi de experiență parlamentară. De asemenea, ar fi utilă reînnoirea acordurilor mai

- Oamenii de afaceri nu se bazează atât pe volumul schimburilor comerciale – care uneori poate crește, altelei poate scădea – ci pe calitatea și soliditatea acestora. Relațiile bilaterale trebuie să încurajeze sectorul privat, singurul care poate stimula dezvoltarea în continuare.

- Oamenii de afaceri libanezi au o reputație serioasă, iar România are nevoie de experiența lor. Mulți dintre ei se poate

spune că au contribuit și contribuie la bunul mers al economiei noastre de piață. Simt și ei necesitatea unui ajutor?

- Chiar discutăm cu dl. Muhammad Murad despre inițiativa organizării unei conferințe comune a oamenilor de afaceri libanezi din România și Africa. Piața africană este în plină dezvoltare și are nevoie de marfă din Europa, mult mai apreciată decât cea din China sau alte zone. Consider că oamenii de afaceri libanezi din România pot juca un rol important în acest sens, legând practic oferta românească de cererea din Africa.

- Să ne oprim puțin și asupra domeniului cultural, dumneavoastră fiind unul din promotorii culturii din Liban. Am văzut – răsfoind câteva reviste – că dumneavoastră conduceți Mișcarea culturală din Liban. În România, situația este și-n acest plan dificilă, cărțile se tipăresc greu, ziarele întâmpină și ele greutăți, zona educației traversează la rândul-i frământări, determinate și de modificarea legii învățământului. Din experiența dvs, cum vedeți depășit acest moment?

- Se spune că numai o țară care beneficiază de stabilitate politică și economică poate progresa. Eu îmi permit să afirm că stabilitatea culturală este esențială. Oamenii se implică mai degrabă în dispute culturale decât economice. Eu consider că viața culturală nu aparține unui om politic sau altul, nici mediului urban sau celui rural, este un bun comun.

- O ultimă întrebare mai am: ați fi de acord să vă fie tradus în românește volumul de poezii pe care l-ați publicat?

- Cu mare plăcere. Vă mulțumesc.

- Vă mulțumesc și eu, domnule președinte.